

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5S/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200626
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1020200626.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: TECHNOPOL SERVIS a.s. so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 700 840, právne zastúpený: AK Castiglione s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 10, 811 07 Bratislava, IČO: 51 635 046, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100499787/2020 zo dňa 24.2.2020, takto:

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a žalobe vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100499787/2020 zo dňa 24.2.2020 odkladný účinok a to až do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci vedenej pod spisovou značkou 5S 96/2020.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 27.4.2020 domáhal preskúmania zákonnosti žalovaného č. 100499787/2020 zo dňa 24.2.2020 (ďalej len napadnuté rozhodnutie), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 102497964/2019 zo dňa 06.11.2019 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie) ktorým podľa ust. § 68 ods. 5 zák. č. 563/2009 Z.z. o správne daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu daň z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2016 v sume 384.806,54 Eur.
2. Žalobca navrhol, aby správny súd správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil.
3. Žalobca súčasne s podaním správnej žaloby navrhol, aby správny súd uznesením priznal ním podanej v správnej žalobe odkladný účinok podľa ust. § 185 písm. a) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP). Návrh na priznanie odkladného účinku žalobca odôvodnil hrozbou závažnej ujmy spočívajúcej v tom, že nedisponuje finančnými prostriedkami na úhradu dane žalobcovi vyrubenej prvostupňovým rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené druhostupňovým rozhodnutím žalovaného. Podľa žalobcu jediným majetkom, ktorý môže podliehať daňovému exekučnému konaniu sú finančné prostriedky na účte žalobcu. V prípade, ak žalovaný na základe žalobou napadnutých rozhodnutí pristúpi k vykonaniu exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu v banke, znemožní to žalobcovi prenajímať priestory v jeho vlastníctve, čím príde o jediný zdroj príjmov a dôjde tak k reálnemu znemožneniu a následnému ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti.
4. Ďalším dôvodom pre priznanie odkladného účinku bola aj hrozba vážneho nenapraviteľného následku spočívajúceho v tom, že v prípade vykonania daňovej exekúcie na základe napadnutého rozhodnutia žalovaného, vzhľadom na to, že žalobca nedisponuje dostatočným majetkom na úhradu tejto pohľadávky, bol by nútený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, čím by v podstate došlo k zániku spoločnosti žalobcu po skončení konkurzného konania.

5. V súvislosti s podmienkou, že priznanie odkladného účinku nebude v rozpore s verejným záujmom, žalobca poukázal na to, že je v súlade s verejným záujmom aby trestná činnosť vo vzťahu k žalobcovi bola vyšetrená orgánmi činnými v trestnom konaní a tak minimalizované negatívne vplyvy, ktoré boli zapríčinené trestnou činnosťou konkrétnych osôb.

6. Tunajší súd uznesením zo dňa 23.6.2020 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zo dňa 24.4.2020 zamietol. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že po oboznámení sa s návrhom žalobcu na priznanie odkladného účinku a vyjadrením žalovaného k žalobe a k návrhu na priznanie odkladného účinku nezistil dôvod pre jeho priznanie. Žalobca nepredložil dôkazy svedčiace o tom, že napadnutým rozhodnutím daňových orgánov môže dôjsť k závažnej ujme, ktorú žalobcu vidí v ohrození svojej existencie, ako podnikateľského subjektu. Žalobca súdu hodnoverným spôsobom totiž nepreukázal, že jeho jediným príjmom je príjem z prenájmu nehnuteľností v obci Továrniky, tak ako to tvrdil v návrhu na priznanie odkladného účinku. Žalobca teda neosvedčil, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí závažná ujma prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, teda dôvody vyžadované ust. § 185 písm. a) SSP pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

7. Žalobca dňa 9.11.2020 doručil súdu opakovaný návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. V návrhu uviedol, že po rozhodnutí tunajšieho súdu dňa 23.6.2020 o zamietnutí jeho návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, došlo k zásadnej zmene skutkového stavu s ohľadom na viacero nových skutočností, a preto podáva nový návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

8. Žalobca spolu s opakovaným návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/220/2019-766 zo dňa 20.8.2020, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 31Cb/184/2016-581 zo dňa 2.7.2019 o určenie neplatnosti uznesení č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu, ktoré sa konalo dňa 2.12.2016. Žalobca predložil tiež výpisy z účtu v banke UniCreditBank a.s. od 30.9.2019 do 31.8.2020, ako aj opatrenie vydané Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1Gv59/18/1000-77 zo dňa 26.6.2019, ktorým bola poverená obchodná spoločnosť Häusler & Häusler s.r.o. správou nehnuteľností, ktoré boli zaistené pre potreby trestného konania na uspokojenie nároku poškodeného TECHNOPOL SERVIS a.s.

9. Žalobca opakovaný návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil zásadnou zmenou skutkového stavu, ktorá nastala až po tom, ako bol jeho pôvodný návrh na priznanie odkladného účinku súdom zamietnutý. Táto zmena skutkového stavu vyplýva podľa žalobcu z predložených listinných dokladov. Hlavné dôvody žalobca zosumarizoval nasledovne:

- právoplatnými rozsudkami vo veci neplatnosti fiktívneho MVZ žalobcu zo dňa 2. 12. 2016, ktorým spoločnosť žalobcu ovládla zločinecká skupina okolo I.. Y. bolo jednoznačne preukázané, že v období december 2016 - apríl 2019 boli úkony (a nekonanie) pripisované žalobcovi daňovými orgánmi úkonmi nulitnými, teda ničotnými, z hľadiska práva neexistujúcimi;

- z týchto rozsudkov, podľa žalobcu vyplýva aj to, že nulitné bolo aj konanie daňových orgánov vrátane oboch žalobou napadnutých rozhodnutí, ktorými bolo zavŕšené, keďže tieto konali so zjavne neoprávnenou osobou, doručovali na nesprávne sídlo žalobcu;

- napriek opakovaným námietkam žalobcu rozhodli daňové orgány celkom zjavne predčasne, nevyčkajúc na výsledok akéhokoľvek trestného alebo civilného konania, bez akejkolvek snahy riadne zohľadniť skutkový stav a objektívne vyhodnotiť skutočnosť, že žalobca bol celkom zjavne obeťou rozsiahlej a závažnej ekonomickej trestnej činnosti, ktorá mala byť, podľa plánu jej páchatelov, zavŕšená jeho konkurzom a výmazom

- neodloženie vykonateľnosti by znamenalo ukážkový príklad denegatio institute, odmietnutia právnej ochrany žalobcovi práve pred najzávažnejším následkom - koncom jeho existencie, a zároveň by priblížilo nezvratné poškodenie akcionárov žalobcu, ktorí nebudú ďalej mať možnosť domáhať sa prostredníctvom žalobcu ako jediného aktívne legitimovaného subjektu navrátenia prakticky kompletne vytunelovaného majetku spoločnosti (ikonických vežiakov v Petržalke, ako aj podniku v nich - obe tieto aktíva ešte stále nie sú v dispozícii žalobcu napriek uplynutiu temer 4 rokov od ich nezákonného scudzenia, pričom hrubé mesačné výnosy z jeho ostatného majetku predstavujú iba púhe 3% z vyrubenej dane)

- odloženie vykonateľnosti tak predstavuje jediný prostriedok právnej ochrany žalobcu pred konkurzom, prepúšťaním zamestnancov a definitívnou faktickou legalizáciou trestnej činnosti, na ktorú upozorňoval tou istou zločineckou skupinou zavraždený N. Y..

10. Konanie či nekonanie spoločnosti žalobcu v období, keď bol N.. S. (predchádzajúci konateľ, ustanovený v rozpore so zákonom) v obchodnom registri zapísaný ako jej predseda predstavenstva nebolo prejavom vôle spoločnosti, vyrubenie daňovej povinnosti na základe úkonov a opomenutí N.. S. bolo predčasné a presne túto skutočnosť žalobca v odvolaní uvádzal. V súčasnosti preto žalobcovi výkonom predčasných a nezákonných rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu hrozí platobná neschopnosť, resp. konkurz.

11. Žalobca podotkol, že rovnako tak bolo nezákonné celé konanie prvostupňového daňového orgánu so žalobcom, keďže za žalobcu vystupovala zjavne neoprávnená osoba, pričom správny orgán ani len nedoručoval písomnosti na skutočné sídlo spoločnosti. I.. Y. mal priamy záujem na vyhlásení konkurzu na žalobcu, pričom by išlo o totožný modus operandi ako napr. v kauze Glance house. Vyhlásením a následným ukončením konkurzu by sa aj v prípade úspechu v súdnych konaniach nemali nezákonne vyvedené nehnuteľnosti žalobcu kam vrátiť do majetku, keďže by došlo k výmazu žalobcu ako spoločnosti z obchodného registra.

12. Žalobca si poukázal aj na to, že nekonaním právoplatne obvineného N. S. došlo k dodatočnému vyrubeniu aj ďalších dodatočných daňových povinností žalobcovi a to z dôvodu, že N. S.Č. nespolupracoval adekvátne s príslušnými správnymi orgánmi, pričom žalobca resp. jeho súčasný predseda predstavenstva po jeho zápise do obchodného registra nemohol dostatočne spolupracovať so správnymi orgánmi, keďže právoplatne obvinený N. S. odcudzil celé účtovníctvo žalobcu.

13. Žalobca súdu súčasne predložil kópiu kompletného výpisu z jeho jediného bankového účtu za obdobie posledných 6 mesiacov, v ktorého vyplýva, že jeho jediný príjem je príjem z platieb nájomného na základe zmlúv o nájme nebytových priestorov v Tovarníkoch a od júna 2020 aj príjem z nájmu priestoru v Topoľčanoch. Z predmetného bankového výpisu taktiež vyplýva, že žalobca nemá iné príjmy z ako príjmy z nájmu nehnuteľností v Tovarníkoch.

14. Pre úplné upresnenie celej situácie žalobca uviedol, že v súčasnosti nepoberá žiadne príjmy z prevádzky v ikonických vežiakoch Technopol v mestskej časti Bratislava - Petržalka. V týchto nehnuteľnostiach Úrad špeciálnej prokuratúry. Generálnej prokuratúry SR poveril spoločnosť Häusler & Häusler s.r.o. v zmysle Opatrenia č.k. VII/1 Gv 59/18/1000-77 zo dňa 26.06.2019 správou týchto nehnuteľností. Poverený správca v týchto nehnuteľnostiach zabezpečuje chod budovy a na evidenčnom bankovom účte prijíma platby od nájomcov. Príjmami z budov Technopol v Petržalke žalobca preto nedisponuje a nepredstavujú v súčasnosti jeho príjmy. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že jediným príjmom žalobcu je príjem z nájmu nehnuteľností v Tovarníkoch a to v celkovej mesačnej výške 10.295,85 EUR/mesačne.

15. Žalovaný sa k opakovanému návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku vyjadril podaním zo dňa 24.11.2020 tak, že vzhľadom na skutočnosť, že priznanie odkladného účinku správnej žaloby má vzhľadom na povahu dôsledkov len výnimočný charakter, návrh musí byť dostatočne zdôvodnený osobitými okolnosťami konkrétneho prípadu. Uplatňuje sa dispozičná zásada, pričom dôkazné bremeno nesie žalobca, ktorý je povinný súdu v podanej žiadosti primeraným spôsobom preukázať existenciu novej ujmy tak, ako to vyžaduje zákon. Hrozba pritom musí vyplývať z konkrétnych dôkazov, nepostačuje len hypotetické tvrdenie o hroziacej finančnej škode.

16. Žalovaný uviedol, že podľa neho žalobca svoje tvrdenie o likvidačnom dopade úhrady dlžnej sumy nijako nekonkretizoval, ani bližšie nezdôvodnil. Nepredložil žiadne dôkazy, preukazujúce finančnú situáciu žalobcu, z čoho by bolo možné posúdiť jeho hospodárske a finančné pomery. Preukázaním hrozacej ujmy, ako to vyžaduje zákon, nie je všeobecné tvrdenie o likvidačnom dopade na žalobcu. Žalovaný je toho názoru, že zo strany žalobcu neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, keďže žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti priamo sa dotýkajúce na to, aby práve tomuto rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu vo vzťahu k žalobcovi mal byť priznaný odkladný účinok.

17. Žalovaný následne poukázal na skutočnosti, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí s tým, že Daňový úrad Bratislava vykonal daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby podľa pomôcok z dôvodu, že nastali skutočnosti, uvedené v ustanovení § 48 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok). Následne doplnil, že pre účely určenia dane podľa pomôcok boli v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 daňového poriadku použité ako pomôcky - súčtová kniha analytických účtov za rok 2016, ktorú predložil I. N. S., predseda predstavenstva do 09.04.2019, daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za rok 2016 a daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za január až december 2016. Z pomôcok, ktoré si zaobstaral správca dane v súčinnosti s daňovým subjektom a bez súčinnosti daňového subjektu vyplynuli výnosy za rok 2016 v celkovej sume 3 090 019,86 eura.

18. Podľa žalovaného žalobcovi nič nebránilo, aby pred určením dane podľa pomôcok správcovi dane predložil daňové doklady a dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, keďže daňový subjekt znáša dôkazné bremeno počas celého daňového konania.

19. K tvrdeniu žalobcu, že jeho výdavky pozostávajú z nákladov na vedenie spoločnosti (ako poplatky za vedenie účtovníctva), z nákladov na zabezpečenie nájomných priestorov v Tovarníkoch (náklady na správu objektu, náklady na energie, na plyn a na vodu), ktoré správca dane nevzal do úvahy, žalovaný uviedol, že ich považuje za neopodstatnené s tým, že ak žalobca vo svojej žalobe navrhol zohľadniť tieto výdavky, bolo nevyhnutné pre účely určenia dane predložiť účtovné doklady resp. iné doklady, ktoré v zmysle § 48 ods. 4 daňového poriadku mohol správca dane využiť ako pomôcky a posúdiť ich vplyv na správne určenie dane. Keďže žalobca tieto doklady nepredložil, správca dane nemal k dispozícii žiadne pomôcky, preto ich nemohol ani využiť.

20. Žalovaný doplnil ďalšie tvrdenia k otázke, ako daňové orgány postupovali pri určení daňovej povinnosti žalobcu v rozhodujúcom období.

21. Žalovaný nesúhlasil s priznaním odkladného účinku žalobe podanej žalobcom, zároveň navrhol žiadosť žalobcu o odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava v predmetnej žalobe, nevyhovieť a žiadosť zamietnuť.

22. Súd posúdil návrh v zmysle ust. § 185 písm. a) SSP podľa ktorého správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

23. Ust. § 185 písm. a) SSP určuje dôvody priznania odkladného účinku, ktoré spočívajú v hrozbe následkov, ktorými môžu byť závažná ujma značná hospodárska či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Hrozba uvedených následkov musí byť pritom spojená s okamžitým výkonom správnu žalobou napadnuté rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy alebo jeho inými právnymi následkami.

24. Po vyhodnotení argumentov a dôkazov, predložených žalobcom, správny súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku žalobe je dôvodný.

25. Žalobca zastúpený súčasným konateľom sa nie vlastnou dostal do situácie, kedy nie je schopný splniť povinnosti, ktoré mu vyplývajú z napadnutého rozhodnutia bez toho, aby nebola ohrozená samotná existencia žalobcu, pričom časť jeho majetku je dlhodobo mimo dosahu jeho dispozície v dôsledku úkonov v prebiehajúcom trestnom konaní. Disponibilný majetok žalobcu, ktorým je zostatok na jeho účte vo výške necelých 30.000,- €, predstavuje menej ako 10% daňovej povinnosti, vyplývajúcej z napadnutých rozhodnutí. Ďalším disponibilným majetkom žalobcu je mesačný príjem z prenájmu nehnuteľností vo výške približne 10.000,- €, ako aj nehnuteľnosti, z ktorých tento nájom plynie. Postihnutie tohto majetku exekúciou úplne znemožní žalobcovi vykonávať podnikateľskú činnosť, čo s najväčšou pravdepodobnosťou bude mať pre žalobcu likvidačné dôsledky. Uvedené skutočnosti správny súd vyhodnotil ako splnenie podmienok, predpokladaných ustanovením § 185 písm. a) SSP, t.j. ako reálne hroziacu závažnú ujmu, značnú hospodársku škodu či finančnú škodu, prípadne iný vážny

nenapraviteľný následok. Súd zároveň nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by spôsobili, že priznaný odkladný účinok by mohol byť v rozpore s verejným záujmom.

26. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Bratislave bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (ust. § 139 ods. 4 v spojení s ust. § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (ust. § 439 ods. 2 písm. e) SSP).